

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa (...) Bank S.A. (poprzednio Bank (...) S.A.) z siedzibą w W.
przeciwko J. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 stycznia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 marca 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2700 zł
(dwa tysiące siedemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację
pозwanej od wyroku z dnia 17 września 2018 r. Sądu Rejonowego w K.

Od wyroku Sądu drugiej instancji pozwana wniosła skargę kasacyjną,
wskazując na występujące w sprawie zagadnienia prawne, sprowadzające się do
oceny granic, które w świetle art. 84 k.c. wykluczają możliwość powołania się na błąd
co do prawa, gdy mylne wyobrażenie o skutkach prawnych złożonego
oświadczenia woli zostało spowodowane niedbalstwem strony w zapoznaniu się z
treścią składanego przez nią oświadczenia woli wyłącznie po stronie pozwanej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, pozwana powołała się na trzy przyczyny kasacyjne, tj. istotne zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia, potrzebę wykładni przepisu budzącego poważne wątpliwości, a także oczywistą zasadność skargi. Tak sposób motywacji wniosku *a limine* podważa jego zasadność, nie można bowiem zasadnie i przekonująco twierdzić, że skarga jest oczywiście uzasadniona, co oznacza oczywistą bezzasadność zaskarżonego orzeczenia - oczywistą, a więc niewymagającą jakichkolwiek dociekań lub analiz - a jednocześnie wskazywać na istnienie poważnych zagadnień jurystycznych, wymagających z natury rzeczy pogłębionych rozważań. Taka konstrukcja uzasadnienia pozbawia je racji, zwłaszcza że bliżej nie objaśniono przyczyny wywodzonej z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., a pozostałe są nasycone krytyką dokonanych przez Sądy *meriti* ustaleń.

Na próbę podważania ustaleń wskazuje także konfrontacja przyczyn kasacyjnych oraz podniesionych przez skarżącą podstaw. Wynika z niej, w tym zwłaszcza z powołania się na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. oraz z podważania - w ramach innych zarzutów - niektórych ustalonych przez Sąd faktów, że zasadniczym obiektem skargi są niekorzystne dla skarżącej ustalenia, którym skarżąca przeciwstawia własną, korzystną dla niej wersję ustaleń. Taka metoda jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalna (por. art. 398³ § 3 i art. 398¹³ k.p.c.); przeczy jej celom i funkcjom.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.